

Forfatter: Jacobsen, Jørgen-Frantz

Titel: Udrag fra Nordiske Kroniker

Citation: Jacobsen, Jørgen-Frantz: "Nordiske Kroniker", i Jacobsen, Jørgen-Frantz: *Nordiske Kroniker*, 1943, s. 96. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-jacobjf_02-shoot-idm139956848460576/facsimile.pdf (tilgået 28. april 2024)

Anvendt udgave: Nordiske Kroniker

Biografteatre er den gamle Konge i Gebührs Person blevet tiljuble.

Den første Frederik den Store Film, *Fløjten fra Sanssouci*, som den lidt ubehjælpesomt blev kaldt her i Landet, var fuld af Rokoko og Skælmeri, sommerlig fra først til sidst. Kongen gik med en polisk Mine omkring og præsterede Anekdotestof. Samtidig drev han med Flid den politiske Intrige, men dækkede den under det mest henrivende Fløjtespil. Det var meget smukt. Først til allersidst brød Krigen ud. Slutningsapoteosen var Troppernes mægtige Forbidefiling. Kongen stod og saa paa det, lille, stærk og graa med sin civile Spaserestok i Haanden.

Dette var i 1930. Siden har Tyskland forandret sig ikke saa lidt, og nu er Frederik kommet til Hest. Den sidste Film om ham er endnu ikke naaet her til Danmark. Den hedder *Der Choral von Leuthen* og er militær fra først til sidst. Kongen ses ikke længer paa Baggrund af Sanssoucis Rokokovægge og har ikke længer Tid til at spille paa Fløjte. Nu ses hans hærgede, men stoiske Træk i Lejren og paa Valpladsen, og Baggrunden er Krudtrøg, Bajonetter og Grenaderhuer. Men Appellen i hans stærke, pligtopfyldende Væsen fortryller hans Soldater. Ved sin blotte Tilsynekomst genopretter han den vaklende Disciplin. Garderne, som befandt sig paa uordnet Tilbagetog, kommer igen i stramt Trit, og Kongen vinder sin berømmeligste Sejr over Østrigerne, Slaget ved Leuthen.

Filmen munder ud i den navnkundige Salme, som ogsaa er blevet hørt paa Hitlers Vælgermøder: *Nun danket alle Gott!* Men Kongen rider videre. Det tilgives ham, at han var Hedning. — Hans Hoved maa sørge for alle, staar der i Programmet, han tør ikke unde sig nogen Ro.

Der kan næppe være Tvivl om, at det er saaledes, Tyskerne helst ser ham. For den folkelige tyske Opfattelse er han først og fremmest Soldaterkongen, den tapre og gamle Fritz, patriarkalsk og streng. Kun lejlighedsvis faar et Glimt af Menneskelighed Lov til at bryde gennem denne graa, pligtbebyrdede Maske. En allernaadigst Spilopstreg med en Kammerherre, et Bonmot til en Grenader. En barsk